

TALEPAPIR

Det talte ord gælder

Tilhørerkreds: Folketingets Socialudvalg samt pressen (åbent samråd, samrådet tv-transmitteres)

Anledning: Samråd AK-AL

Taletid: 5. min. – herefter taletid til beskæftigelsesministeren samt spørgsmål.

Tid og sted: Torsdag d. 7. april 2011 kl. 10.15 (og for ministerens vedkommende ikke længere end til kl. 11.15 pga. andet møde) . Værelse 1-33.

Dok nr.: 503002

Beskæftigelsesministeren og jeg er indkaldt til fælles samråd her i dag. Det er aftalt, at jeg lægger for. Jeg vil besvare de to spørgsmål, der er stillet til mig under ét.

Jeg kan forstå, at baggrunden for dette samråd er den omtale, der på det seneste har været i pressen, om kommuners brug af forskellige informationer fra religiøse ledere i den kommunale behandling af sager på det sociale område og på beskæftigelsesområdet.

Der er blevet lagt en stor iver for dagen for at få mig som øverste ansvarlige for det kommunale tilsyn til at deltage i dette samråd. Men det er altså sådan, at jeg – også i denne rolle – må holde mig inden for lovgivningens rammer for min kompetence. Det er derfor begrænset, hvad jeg kan bidrage med i dag.

Jeg skal derfor nu kun gentage, hvad Indenrigs- og Sundhedsministeriet også tidligere den 30. marts 2011 i et notat, som ministeriet sendte til udvalget, har oplyst om min kompetence som øverste tilsynsmyndighed med kommunerne: Reglerne om kommunaltilsynet er sådan indrettet, at hvis en sag er behandlet eller kan behandles af en særlig klage- eller tilsynsmyndighed, ja, så viger kommunaltilsynet. Det følger direkte af § 48, stk. 3, i den kommunale styrelseslov.

Bag denne regel ligger selvfølgelig det fornuftige synspunkt, at der kun bør være én myndighed, der tager stilling til lovligheden af konkrete kommunale afgørelser, og at særlige klage- og tilsynsmyndigheder i almindelighed har bedre forudsætninger for at behandle en sag end det almindelige kommunaltilsyn som følge af et specielt kendskab til det konkrete sagsområde.

Sager på det sociale område vil som oftest kunne påklages til Det Sociale Nævn eller Beskæftigelsesankenævnet og i visse tilfælde herefter til Ankestyrelsen. Det gælder også de sager, der er beskrevet i pressen, om f.eks. ret til børnetilskud, boligsikring og betaling af friplads til enlige. Når sagens afgørelse kan påklages til en klageinstans, kan klageinstansen også tage stilling til kommunens sagsbehandling i sagen, herunder til sagsoplysningen.

Og det har altså som konsekvens, at jeg ikke som øverste ansvarlige for det kommunale tilsyn, kan udtale mig om lovligheden af den sagsoplysning, der måtte være brugt i nogle kommuner ved behandlingen af sådanne sager.

Mit svar på samrådsspørgsmål AK er således: Nej. Kommunaltilsynet viger, når der som i de omhandlede sager, er en særlig klageinstans. Kommunaltilsynet

kan derfor ikke tage stilling til kommunernes inddragelse af udtalelser m.v. fra religiøse ledere i den kommunale forvaltnings arbejde.

Mit svar på samrådsspørgsmål AL er: Nej. Det undervisningsmateriale, der er omtalt i Information, giver ikke Indenrigs- og Sundhedsministeriet anledning til at foretage sig yderligere.

Hvad der lovligt kan indgå som led i vurderingen af de sociale sager, hvor det er afgørende, om en person reelt er enlig, vil jeg lade beskæftigelsesministeren om. Jeg håber, at alle nu har styr på rollefordelingen. Jeg vil derfor nu overlade ordet til min ministerkollega.”